

Fremsat den 27. august 2019 af finansministeren (Nicolai Wammen)

Forslag

til

Lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2023

§ 1. Det statslige udgiftsloft for finansåret 2023 fastsættes til 509,0 mia. kr., hvoraf det statslige delloft for driftsudgifter udgør 227,2 mia. kr., og det statslige delloft for indkomstoverførsler udgør 281,8 mia. kr.

Stk. 2. Det kommunale udgiftsloft for finansåret 2023 fastsættes til 256,6 mia. kr.

Stk. 3. Det regionale udgiftsloft for finansåret 2023 fastsættes til 119,8 mia. kr., hvoraf det regionale delloft for sundhedsområdet udgør 116,7 mia. kr., og det regionale delloft for de regionale udviklingsopgaver udgør 3,1 mia. kr.

§ 2. Uanset § 1, stk. 1, kan finansministeren foretage en omfordeling mellem det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler for finansåret

2023, i det omfang det er begrundet i permanente ændringer i fordelingen af udgifter omfattet af det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler.

Stk. 2. Finansministeren orienterer Folketingets Finansudvalg om omfordelinger efter stk. 1 og offentliggør oplysninger herom på Finansministeriets hjemmeside.

§ 3. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning for finansåret 2023.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at fastsætte konkrete niveauer for udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2023, jf. budgetlovens § 6, stk. 1.

Danmarks økonomiske politik tilrettelægges overordnet efter, at de offentlige finanser holdes inden for de grænser, der følger af budgetloven og EU-bestemmelser. For at understøtte budgetlovens regel om balance mellem offentlige udgifter og indtægter er der indført et udgiftspolitisk styringssystem, hvormed der fastsættes årlige udgiftslofter for henholdsvis stat, kommuner og regioner. Udgiftslofterne fastsætter en øvre grænse for nærmere bestemte faktiske udgifter i finansåret, jf. budgetlovens § 5, stk. 2.

Som følge af den sene valgdato og den efterfølgende regeringsdannelse har det ikke været praktisk muligt at tilrettelægge en proces, hvor det har været muligt at fremsætte et fuldt gennearbejdet finanslovsforslag for 2020 i august 2019, der afspejler den nye regeringens økonomiske politik. Udgiftslofterne for 2023 er således fastsat teknisk med udgangspunkt i en mellemfristet fremskrivning fra august 2019, der er baseret på det tekniske forslag til finanslov for finansåret 2020 og grundlaget i Økonomisk Redegørelse, august 2019. Udgiftslofterne er fastsat i overensstemmelse med målet om strukturel balance på de offentlige finanser i 2025.

Sammen med regeringens præsentation af det opdaterede forslag til finanslov for finansåret 2020 ultimo september, vil regeringen fremlægge et revideret lovforslag om udgiftslofterne for 2023, der afspejler regeringens økonomiske politik og prioriteringer på det opdaterede finanslovsforslag for 2020, økonomiaftalerne med kommuner og regioner mv. Lovforslaget vil basere sig på en opdateret mellemfristet fremskrivning.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Budgetloven og udgiftslofter

Det følger af budgetlovens § 6, stk. 1, at finansministeren samtidig med forslaget til finanslov kan fremsætte et forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for det fjerde af de følgende finansår.

Lovforslaget bygger på en makroøkonomisk 2025-fremskrivning. De konkrete forudsætninger for den mellemfristede fremskrivning, der ligger til grund for loftsfastsættelsen, er beskrevet i ”Opdateret 2025-forløb, august 2019: Grund-

lag for udgiftslofter 2023 – Teknisk fremsættelse”, der findes på Finansministeriets hjemmeside til understøttelse af Folketingets behandling af lovforslaget.

Der fastsættes i § 1 overordnet tre separate udgiftslofter for henholdsvis stat, kommuner og regioner. Det statslige udgiftsloft er opdelt i to dellofter for henholdsvis driftsudgifter og indkomstoverførsler mv. Det kommunale udgiftsloft er en øvre grænse for de kommunale nettodriftsudgifter til service, mens det regionale udgiftsloft er opdelt i to dellofter for henholdsvis sundhedsområdet og de regionale udviklingsopgaver.

Et udgiftsloft angives som et beløb opgjort i milliarder kroner med én decimal. Udgiftslofterne skal overholdes af stat, kommuner og regioner hver især og må ikke overskrides med henvisning til en samlet overholdelse af summen af udgiftslofterne for de tre sektorer til sammen.

2.2. Baggrunden for de foreslåede udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2023

2.2.1. Fastsættelse af udgiftslofter for 2023

Udgiftslofterne for 2023 fastsættes med afsæt i den forudsatte udgiftsudvikling i en fremskrivning af dansk økonomi, hvor de årlige strukturelle offentlige underskud højst må udgøre 0,5 pct. af BNP, og hvor de mellemfristede mål for den offentlige saldo og holdbarhedsindikatoren er opfyldt. Fremskrivningen er udelukkende baseret på reformer og initiativer, der er fundet flertal for i Folketinget.

Udgiftslofterne for 2023 er på den baggrund fastsat i overensstemmelse med en opdateret teknisk mellemfristet 2025-fremskrivning, der er baseret på tekniske forudsætninger om udgiftspolitikken, herunder budgetteringen på det tekniske finanslovsforslag for 2020 og grundlaget i Økonomisk Redegørelse, august 2019.

2.2.2. Fastsættelse af udgiftsloft for staten

Fastsættelsen af det statslige delloft for driftsudgifter følger samme principper som ved fastsættelsen af udgiftslofterne for 2014-2022. Det statslige delloft for driftsudgifter er på den baggrund fastlagt med udgangspunkt i den teknisk forudsatte disponering under det statslige delloft for driftsudgifter i 2020, den årlige vækst i råderummet (højest mulige offentlige forbrugsvækst), udviklingen i bidragene til EU og øvrige overførsler til udlandet samt fremskrivningen af udgifterne til forskning og udvikling. Det statslige delloft for driftsudgifter udgør 227,2 mia. kr.

Tabel 1
Udgiftslofter for staten for finansåret 2023

Mia. kr. (2020 pris- og lønniveau)

2023

Statsligt delloft for driftsudgifter	227,2
Statsligt delloft for indkomstoverførsler	281,8

Det er lagt til grund, at det finanspolitiske råderum som udgangspunkt placeres under det statslige delloft for driftsudgifter. Prioriteringen og fordelingen mellem det statslige og de kommunale og regionale udgiftslofter vil i henhold til budgetloven kunne justeres løbende, blandt andet i forbindelse med det årlige bloktilskudsaktstykke, jf. budgetlovens § 8, stk. 1.

Det statslige delloft for indkomstoverførsler omfatter ikke-ledighedsrelaterede indkomstoverførsler og omfatter blandt andet udgifter til folkepension, førtidspension, efterløn og SU samt visse lovbundne driftsudgifter i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen, jf. budgetlovens § 9, stk. 4.

Det statslige delloft for indkomstoverførsler er fastsat med afsæt i den forudsatte udvikling i de ikke-ledighedsrelaterede indkomstoverførsler i den tekniske mellemfristede fremskrivning. Selve loftsfastsættelsen tager udgangspunkt i budgetteringen af udgifterne på de konkrete finanslovs-konti for det tredje budgetoverslagsår (BO3-året) på det tekniske forslag til finanslov for finansåret 2020.

Det statslige delloft for indkomstoverførsler afspejler også, at der i lighed med 2018-22 er indregnet en udsvingsbuffer på 5 mia. kr. Udsvingsbufferen svarer til ca. 2 pct. af de samlede udgifter under det statslige delloft for indkomstoverførsler og udgør en sikkerhedsmargin til finansiering af eventuelle statslige merudgifter til indkomstoverførsler omfattet af det statslige delloft for indkomstoverførsler.

Det statslige delloft for indkomstoverførsler udgør på den baggrund 281,8 mia. kr. i 2023, jf. tabel 1.

De konkrete beregningsforudsætninger er dokumenteret i Notat om fastsættelse af udgiftslofter for 2023, der er offentliggjort på Finansministeriets hjemmeside.

2.2.2.1. Afgrænsning af de statslige dellofter

Det statslige delloft for driftsudgifter er en øvre grænse for bl.a. de statslige nettodriftsudgifter, jf. budgetlovens § 9, stk. 2.

Delloftet for driftsudgifter er afgrænset med udgangspunkt i den afgrænsning af delloftet, der fremgår af bemærkningerne til budgetlovens § 9, stk. 2, jf. Folketingstidende 2011-2012, A, L 174 som fremsat, side 15-16. I forlængelse heraf er der lagt yderligere præciserende forudsætninger om afgrænsning af delloftet til grund for fastsættelsen af delloftet. Det er med lovforslaget således forudsat, at det statslige delloft for driftsudgifter indeholder følgende typer af udgifter:

- Befordringstilskud i tilfælde, hvor tilskuddet ydes som driftstilskud til en virksomhed. Undtaget er befordringstilskud, der har karakter af et indkomstsupplerende tilskud og ydes på baggrund af et individuelt retskrav, selvom tilskuddet gives til fx virksomhed. Denne type

tilskud indgår under det statslige delloft for indkomstoverførsler.

- Engangstilskud til udlændinge som led i repatriering.
- Rammestyrede indkomstoverførsler, hvor der ikke er et lovfastsat retskrav til ydelsen. Det gælder fx livslange ydelser under Kulturministeriets område.
- Indkomsterstattende eller indkomstsupplerende erstatninger, der ydes af staten i egenskab af arbejdsgiver, indgår ikke under delloftet for indkomstoverførsler, men som en driftsudgift under delloftet for driftsudgifter.

Det er i lovforslaget endvidere forudsat, at det statslige delloft for driftsudgifter som udgangspunkt ikke omfatter udgifter til tilskud i tilfælde, hvor der er tale om tilskud til anlægsprojekter. Det omfatter bl.a. statens ydelsesstøtte til alment nybyggeri samt udgifter og indtægter, der er knyttet direkte hertil, herunder bl.a. ungdomsboligbidrag, tilskud til opførelse af servicearealer i forbindelse med ældreboliger og Landsbyggefondens bidrag til finansiering af alment nybyggeri. Hertil er hensættelser knyttet til ovennævnte udgifter og indtægter ikke omfattet af det statslige delloft for driftsudgifter. Hensættelser knyttet til tidligere støtteordninger, hvor der ikke kan gives nye tilsagn, vedrørende almene boliger, støtte til andelsboliger, byfornyelse mv. er desuden uden for det statslige delloft for driftsudgifter.

Endvidere er det forudsat, at tilskud til EU, der vedrører viderebetalinger af indtægter fra told og afgifter, ikke indgår under delloftet for driftsudgifter.

Det er ligeledes forudsat, at det statslige delloft for driftsudgifter ikke omfatter udgifter til grundtilskud for flygtninge og familiesammenførte udlændinge i den 3-årige introduktionsperiode fastsat i henhold til lov om integration af udlændinge i Danmark samt driftsudgifter til aktivering mv. af personer, der modtager en indkomstoverførsel. Driftsudgifter til aktivering mv. af ydelsesmodtagere betragtes som lovbundne driftsudgifter i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen under det statslige delloft for indkomstoverførsler.

Det statslige delloft for indkomstoverførsler udgør i henhold til budgetlovens § 9, stk. 4, en øvre grænse for de statslige udgifter i året til indkomstoverførsler mv., herunder lovbundne udgifter i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen. Undtaget herfor er dog løntilskud og lovbundne driftsudgifter til aktivering af modtagere af ledighedsrelaterede indkomstoverførsler, jf. budgetlovens § 9, stk. 5.

Det er ligeledes forudsat, at det statslige delloft for indkomstoverførsler ikke omfatter bevillinger, der udelukkende dækker løntilskud og lovbundne driftsudgifter ved aktivering af kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere. I de tilfælde, hvor der er tale om et samlet tilskud, der ikke alene vedrører udgifter til aktivering af modtagere af ledighedsrelaterede indkomstoverførsler, men også eksempelvis udgifter til efteruddannelse af og løntabsgodtgørelse til beskæfti-

gede, er bevillingen under det statslige delloft for indkomstoverførsler. Herunder hører fx udgifter til jobrotationsordninger på Beskæftigelsesministeriets område. Ligeledes er fx bevillingerne til mentorer, befordringsgodtgørelse og hjælpemidler på Beskæftigelsesministeriets område under det statslige delloft for indkomstoverførsler, da bevillingerne ikke udelukkende dækker udgifter vedrørende kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere.

2.2.3. Fastsættelse af udgiftsloft for kommunerne

Det kommunale udgiftsloft er en øvre grænse for de kommunale nettodriftsudgifter til service i finansåret. Det kommunale udgiftsloft for 2023 udgør 256,6 mia. kr.

Tabel 2
Udgiftsloft for kommuner for finansåret 2023

<i>Mia. kr. (2020 pris- og lønniveau)</i>	2023
Kommunalt loft for serviceudgifter	256,6

Det kommunale udgiftsloft for 2023 er fastsat med udgangspunkt i det kommunale udgiftsloft i 2022 som fastsat i lov nr. 1704 af 27. december 2018 om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2022 samt administrative korrektioner i medfør af budgetlovens § 8. Det kommunale udgiftsloft for 2023 afspejler endvidere en teknisk forudsat videreførsel af moderniserings- og effektiviseringsprogrammet, som blev aftalt mellem KL og den tidligere regering. Moderniserings- og effektiviseringsprogrammet udgør årligt 0,5 mia. kr.

Ved de kommunale nettodriftsudgifter til service forstås de kommunale nettodriftsudgifter fratrukket udgifter vedrørende forsyningsvirksomheder, udgifter vedrørende almene ældreboliger, udgifter til aktivitetsbestemt medfinansiering af regionernes sundhedsvæsen, udgifter til overførsler og budgetgaranterede områder samt udgifter vedrørende forsik-

rede ledige, jf. Folketingstidende 2011-2012, A, L 174 som fremsat, side 20. De kommunale nettodriftsudgifter til service omfatter de samlede nettodriftsudgifter på det specialiserede socialområde opgjort eksklusiv indtægter fra den centrale refusionsordning for særligt dyre enkeltsager.

2.2.4. Fastsættelse af udgiftsloft for regionerne

Det regionale udgiftsloft består efter budgetlovens § 11, stk. 1, af to særskilte dellofter for henholdsvis sundhedsområdet og de regionale udviklingsopgaver og udgør en øvre grænse for de regionale nettodriftsudgifter på de to områder, jf. budgetlovens § 11, stk. 2 og 3. Der kan ikke prioriteres på tværs af de to områder. Det regionale delloft for sundhedsudgifter for 2023 udgør 116,7 mia. kr., mens det regionale delloft for udviklingsopgaver for 2023 udgør 3,1 mia. kr.

Tabel 3
Udgiftslofter for staten for finansåret 2023

<i>Mia. kr. (2020 pris- og lønniveau)</i>	2023
Delloft for sundhedsområdet	116,7
Delloft for regionale udviklingsopgaver	3,1

Delloftet for sundhedsområdet for 2023 er fastsat med udgangspunkt i det regionale delloft i 2022 som fastsat i lov nr. 1704 af 27. december 2018 om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2022 inklusive et teknisk forudsat videreført omprioriteringsbidrag på administration på 1 pct. Hertil kommer administrative korrektioner i medfør af budgetlovens § 8.

Delloftet omfatter i henhold til budgetloven § 11, stk. 2, de regionale nettodriftsudgifter til sundhedsområdet og udgifter til medicintilskud på hovedkonto 1 i henhold til den autoriserede regionale kontoplan med tillæg af en forholdsmæssig andel af fællesudgifter (nettodriftsudgifter) til administration mv. fra hovedkonto 4 og eksklusiv en forholdsmæssig andel af renter mv. fra hovedkonto 5. Nettodriftsudgifterne omfatter driftsudgifter fratrukket driftsindtægter, som skal opføres på henholdsvis driftskonto og statsrefusi-

onskonto i henhold til den autoriserede regionale kontoplan. Udgifter til medicintilskud omfatter udgifter, der skal opføres på funktion 1.20.12 i henhold til den autoriserede regionale kontoplan. Delloftet omfatter dermed bl.a. hele sygehusområdet, medicintilskud og de praktiserende læger og speciallæger.

Delloftet for det regionale udviklingsområde for 2023 er tilsvarende fastsat med udgangspunkt i det regionale delloft for udviklingsopgaver som fastsat i lov nr. 1704 af 27. december 2018 om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansåret 2022 inklusive et teknisk forudsat videreført omprioriteringsbidrag på 1 pct. Hertil kommer administrative korrektioner i medfør af budgetlovens § 8.

Delloftet omfatter i henhold til budgetloven § 11, stk. 3, de regionale nettodriftsudgifter til regional udvikling på hovedkonto 3 i henhold til den autoriserede regionale kontoplan med tillæg af en forholdsmæssig andel af fællesudgifter (nettodriftsudgifter) til administration mv. fra hovedkonto 4 og eksklusiv en forholdsmæssig andel af renter mv. fra hovedkonto 5. Nettodriftsudgifterne omfatter driftsudgifter fratrukket driftsindtægter, som skal opføres på driftskonto og statsrefusionskonto i henhold til den autoriserede regionale kontoplan. Delloftet omfatter dermed bl.a. tilskud til kollektiv trafik og erhvervsudvikling samt regionernes indsats på miljøområdet.

Det bemærkes, at der ikke er taget højde for udmøntningen af Aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet, som indebærer opgaveændringer svarende til en reduktion på 600 mio. kr. Beløbet er optaget på lov- og cirkulærepragrammet for 2018/2019 og udmøntes som følge heraf på bloktilkudsaktstykket 2019 vedrørende 2020.

2.2.5. Øvrige forhold

Udgiftslofterne kan reguleres bl.a. som følge af ændret udgifts- eller opgavefordeling samt pris- og lønregulering eller lignende tekniske korrektioner, jf. budgetlovens § 8.

2.3. Omfordeling mellem det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler

I henhold til budgetlovens § 8 kan finansministeren i en række tilfælde administrativt ændre på de fastsatte udgiftslofter. Det gælder fx i ændring af fordelingen af lofterne mellem de tre sektorer (staten, regioner og kommuner) i forbindelse med det årlige bloktilkudsaktstykke samt tekniske justeringer, herunder ændrede pris- og lønskøn.

Bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, fastsætter i forlængelse heraf, at finansministeren administrativt kan foretage en omprioritering mellem de to statslige dellofter, såfremt der er tale om permanente ændringer i fordelingen af udgifter under de to dellofter.

Ved permanente ændringer forstås bl.a. ændringer som følge af udmøntning af reserver, der er placeret under det statslige delloft for driftsudgifter, samt ændringer som følge af diskretionære tiltag, der permanent ændrer udgiftsfordelingen mellem de to dellofter.

Det er ikke muligt at omprioritere den afsatte reserve under delloftet for indkomstoverførsler til delloftet for driftsudgifter, jf. bemærkningerne til budgetlovens § 9, stk. 4, jf. Folketingstidende 2011-2012, A, L 174 som fremsat, side 18.

Endvidere fastsætter bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, at finansministeren orienterer Folketingets Finansudvalg om ændringer i fordelingen mellem det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler og offentliggør oplysninger herom på Finansministeriets hjemmeside.

Folketingets Finansudvalg vil løbende blive orienteret om ændringer af de to statslige dellofter i publikationen Udgiftslofter og statens finanser som en del af den regelmæssige orientering om den aktuelle status for statens finanser.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag er ikke forinden fremsættelsen sendt i høring, da finansministeren i henhold til budgetlovens § 6, stk. 1, samtidig med finanslovsforslaget kan fremsætte forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for det fjerde af de følgende finansår. I henhold til de generelle bemærkninger i budgetlovens afsnit 2.1.2.2., jf. Folketingstidende 2011-2012, A, L 174 som fremsat, side 6, skal fastsættelsen bygge på en opdateret samfundsøkonomisk fremskrivning. Den opdaterede fremskrivning er foretaget på baggrund af konjunkturvurderingen i august 2018, hvorfor det ikke tidsmæssigt har været muligt at sende lovforslaget i høring forinden fremsættelsen.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen sendt i høring med frist den 24. september 2019 hos følgende myndigheder, organisationer mv.: Danmarks Nationalbank, Danske Regioner, Formandskabet for De Økonomiske Råd, KL og Rigsrevisionen.

I forbindelse med genfremsættelsen af lovforslaget i oktober, hvor konsekvenserne af regeringens økonomiske politik vil blive indarbejdet i loftsfastsættelsen, vil et revideret lovforslag om udgiftslofter for 2023 blive sendt i høring i samme kreds, således at et samlet høringssvar kan foreligge inden Folketingets behandling af lovforslaget.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastsætter i *stk. 1* det statslige udgiftsloft for finansåret 2023 til 509,0 mia. kr., hvoraf det statslige delloft for driftsudgifter udgør 227,2 mia. kr., og det statslige delloft for indkomstoverførsler udgør 281,8 mia. kr.

Endvidere fastsætter bestemmelsen i *stk. 2* det kommunale udgiftsloft for finansåret 2023 til 256,6 mia. kr.

I bestemmelsens *stk. 3* fastsættes det regionale udgiftsloft for finansåret 2023 til 119,8 mia. kr., hvoraf det regionale delloft for sundhedsområdet udgør 116,7 mia. kr., og det regionale delloft for de regionale udviklingsopgaver udgør 3,1 mia. kr.

Der kan om baggrunden for og det nærmere indhold af bestemmelsen henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter i *stk. 1*, at finansministeren uanset § 1 kan foretage en omfordeling mellem det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler for finansåret 2023, i det omfang det er begrundet i permanente ændringer i fordelingen af udgifter omfattet af det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler.

Endvidere fastsætter bestemmelsen i *stk. 2*, at finansministeren orienterer Folketingets Finansudvalg om omfordelinger mellem det statslige delloft for driftsudgifter og det statslige delloft for indkomstoverførsler og offentliggør oplysninger herom på Finansministeriets hjemmeside.

Der kan om baggrunden for og det nærmere indhold af bestemmelsen henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for finansåret 2023.

Baggrunden for ikrafttrædelsesbestemmelsen er, at finansministeren ifølge budgetlovens § 7, stk. 2, lægger de gældende udgiftslofter for 2020-2022 samt forslaget til udgiftslofter for det nye fjerdeår 2023 til grund for budgetteringen af forslagene til finanslove for finansårene 2020 til 2023.

Det er således nødvendigt, at loven træder i kraft samtidig med finansloven for 2020, så de på finansloven indeholdte udgiftslofter svarer til de gældende udgiftslofter.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighed. Det foreslås således, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland i lighed med budgetloven.